

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74-148(11)/12/BS

Warszawa, dnia 23 maja 2013 r.

DECYZJA DIH-2 NR 40/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 7 ust. 1 pkt 2, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy Polski Koncern Naftowy ORLEN S. A. z siedzibą w Płocku, do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek oleju napędowego o numerach 1072/12/9451 oraz 1121/12/9451, niespełniających wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 28/2013 z dnia 2 kwietnia 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 22 kwietnia 2013 r., przedsiębiorca Polski Koncern Naftowy ORLEN S. A. z siedzibą w Płocku (dalej: Przedsiębiorca lub Strona), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 28/2013 z dnia 2 kwietnia 2013 r., dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy Polski Koncern Naftowy ORLEN S. A. z siedzibą w Płocku, do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek oleju napędowego o numerach 1072/12/9451 oraz 1121/12/9451, niespełniającego wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 27 września 2012 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 23827 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1072/12/9451 i próbkę kontrolną numer 4750/12/9451 w ilości 4 litrów każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 000827.

Następnie inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę oleju napędowego do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytut Nafty i Gazu w Krakowie, według protokołu przyjęcia do badania NR M/TA2/119/12.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytut Nafty i Gazu w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/117/12) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1072/12/9451), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2008 r. Nr 221, poz. 1441 ze zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr odporność na utlenianie. Wynik badania wyniósł 93 g/m³ przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³, oraz 5,7 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W toku kontroli w dniu 8 października 2012 r., inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego w dniu 27 września 2012 r. o numerze 1072/12/9451, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/117/12 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej.

Ponadto w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 8 października 2012 r. na ww. stacji paliw w Strzyżowie, z uwagi na nową dostawę oleju napędowego inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ponownie pobrali do badań z partii liczącej 12956,980 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1121/12/9451 i próbkę kontrolną numer 4673/12/9451 w ilości 4 litrów każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 000828.

Następnie inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 9 października 2012 r. przekazali próbkę oleju napędowego do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytut Nafty i Gazu w Krakowie, według protokołu przyjęcia do badania NR M/TA2/133/12.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytut Nafty i Gazu w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/133/12) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1121/12/9451), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr odporność na utlenianie. Wynik badania wyniósł 8,8 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W dniu 15 października 2012 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zapoznali Stronę z wynikami badań próbki oleju napędowego pobranej w dniu 8 października 2012 r. o numerze 1121/12/9451 oraz przekazali przedsiębiorcy egzemplarz sprawozdania z badań numer M/TA2/133/12 w/w próbki.

Pismem z dnia 18 października 2012 r. kontrolowany złożył wniosek o zbadanie próbek kontrolnych oleju napędowego pobranego w toku kontroli w dniu 27 września 2012 r. (nr 4750/12/9451) oraz w dniu 8 października 2012 r. (nr 4673/12/9451).

Badanie próbki kontrolnej numer 4750/12/9451 przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcarg International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań nr 9C-800-12) wykazało, że pobrany w dniu 27 września 2012 r. olej napędowy o numerze próbki kontrolnej 4750/12/9451 nie spełnia wymagań jakościowych, z uwagi na zaniżony parametr odporność na utlenianie. Wynik badania wyniósł $> 25 \text{ g/m}^3$ (faktyczna wartość 650 g/m^3) przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m^3 , oraz 5 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Badanie próbki kontrolnej numer 4673/12/9451 przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcarg International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań nr 9C-801-12) wykazało, że pobrany w dniu 8 października 2012 r. olej napędowy o numerze próbki kontrolnej 4673/12/9451 nie spełnia wymagań jakościowych, z uwagi na parametr odporność na utlenianie. Wynik badania wyniósł 7,1 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Nafty i Gazu w Krakowie, zgodnie z art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), pismem z dnia 28 lutego 2013 r., powiadomił Przedsiębiorcę, jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek oleju napędowego oraz zobowiązania przedsiębiorcy do jej uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, decyzją nr DIH-2 Nr 28/2013 z dnia 2 kwietnia 2013 r. zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia łącznej kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek oleju napędowego nr 1072/12/9451 oraz 1121/12/9451, w łącznej wysokości 2387,74 zł.

Pismem z dnia 22 kwietnia 2013 r. Strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Strona postępowania podnosi zarzut, iż w opinii Spółki druga kontrola przeprowadzona w dniu 8 października 2012 r. została podjęta i przeprowadzona przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z naruszeniem art. 83 ust. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220 poz. 1447 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, który stanowi, że „jeżeli wyniki kontroli wykazały rażące naruszenie przepisów prawa przez przedsiębiorcę, można przeprowadzić powtórny kontrolę w tym samym zakresie przedmiotowym w danym roku kalendarzowym, a czas jej trwania nie może przekroczyć 7 dni. Czas trwania powtórnej kontroli nie wlicza się do czasu, o którym mowa w ust. 1”. Strona twierdzi, iż do legalnego przeprowadzenia w danym roku kalendarzowym powtórnej kontroli u tego samego przedsiębiorcy, w tym samym zakresie przedmiotowym, niezbędne jest występowanie przesłanki rażącego naruszenia prawa przez przedsiębiorcę stwierdzonego w toku pierwszej kontroli. W opinii Strony ww. przesłanka nie wystąpiła w przedmiotowej sprawie, ponieważ wyniki pierwszej kontroli z dnia 27 września 2012 r. nie wykazały rażącego naruszenia prawa. Próbką oleju napędowego pobrana podczas kontroli w dniu 27 września 2012 r. nie spełniała jedynie jednego z kilkunastu zbadanych parametrów. Strona twierdzi, iż nie można obiektywnie mówić o wystąpieniu w przedmiotowej sprawie o rażącym naruszeniu prawa, czyli o kwalifikowanej, szczególnej formie takiego naruszenia. Strona podkreśla, że ani Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ani Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie usiłowali wykazać w przedmiotowej sprawie występowania przesłanki rażącego naruszenia prawa. W szczególności art. 83 ust. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie został powołany jako podstawa prawna w upoważnieniu do kontroli z dnia 8 października 2012 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie odniósł się również w uzasadnieniu skarżonej decyzji do tej kwestii.

Strona w piśmie z dnia 22 kwietnia 2013 r. stwierdza, iż Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie był uprawniony do przeprowadzenia ponownej w rozumieniu art. 83 ust. 4 ww. ustawy, kontroli jakości paliwa w dniu 8 października 2012 r., a tym samym jej wyniki nie mogą stanowić podstawy faktycznej decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przedmiocie zobowiązania przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego.

Pismem z dnia 2 maja 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 28/2013 z dnia 2 kwietnia 2013 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach.

Jak już podniesiono na wstępie, opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium Instytut Nafty i Gazu w Krakowie, Prezes UOKiK stwierdził, że pobrana w dniu 27 września 2012 r. próbka oleju napędowego (nr 1072/12/9451) nie spełniała wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr odporność na utlenianie. Wynik badania wyniósł 93 g/m³ przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m³, oraz 5,7 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Ponadto opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium Instytut Nafty i Gazu w Krakowie, Prezes UOKiK stwierdził, że pobrana w dniu 8 października 2012 r. próbka oleju napędowego (nr 1121/12/9451) nie spełniała wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr odporność na utlenianie. Wynik badania wyniósł 8,8 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż zarówno próbki, jak i próbki kontrolne oleju napędowego pobrane w dniu 27 września 2012 r. i 8 października 2012 r. nie spełniały wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, z uwagi na parametr odporność na utlenianie.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji cytowanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a tym samym wiąże się ze zobowiązaniem kontrolowanego do uiszczenia kosztów stanowiących równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek oleju napędowego.

Odnosząc się do zarzutów Strony, że ani Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie ani Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie usiłowali wykazać w przedmiotowej sprawie występowania przesłanki rażącego naruszenia prawa. W szczególności art. 83 ust. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie został powołany jako podstawa prawna w upoważnieniu do kontroli z dnia 18 lipca 2012 r., należy zważyć co następuje.

Kontrola przeprowadzona w dniu 8 października 2012 r. miała na celu dostarczenie Przedsiębiorcy protokołu z wynikami badań próbki oleju napędowego pobranego w dniu 27 września 2012 r. W związku z nową dostawą paliwa oraz w związku z negatywnymi wynikami pierwszej kontroli przeprowadzonej w dniu 27 września 2012 r., podczas kontroli przeprowadzonej 8 października 2012 r. pobrano do badań nowe próbki oleju napędowego.

Kontrola przeprowadzona w dniu 8 października 2012 r. była odrębną kontrolą. Kontrolę w dniu 8 października 2012 r. przeprowadzono na podstawie przepisów art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r., Nr 151 poz. 1219 ze zm.) w związku z art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz art. 9a ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z art. 3 ust.1 pkt 6 ustawy o Inspekcji Handlowej. Ww. przepisy zostały powołane jako podstawa prawna w upoważnieniu z dnia 8 października 2012 r. Zakresem przedmiotowej kontroli była kontrola jakości paliw, badanie dokumentów dot. pochodzenia paliwa, dostawcy i jakości pobranego paliwa oraz kontrola zamieszczenia informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych. Natomiast w protokole kontroli sporządzonym w dniu 8 października 2012 r. odnotowano, iż kontrolę przeprowadzono w trybie art. 79 ust. 2 pkt 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej bez wcześniejszego zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze jej wszczęcia w związku z art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 3 oraz art. 9a ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutów Strony, iż kontrolę przeprowadzono z naruszeniem art. 83 ust. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który stanowi, że „jeżeli wyniki kontroli wykazały rażące naruszenie przepisów prawa przez przedsiębiorcę, można przeprowadzić powtórny kontrolę w tym samym zakresie przedmiotowym w danym roku kalendarzowym, a czas jej trwania nie może przekroczyć 7 dni. Czas trwania powtórnej kontroli nie wlicza się do czasu, o którym mowa w ust. 1”, należy ponownie podkreślić, iż druga kontrola przeprowadzona 8 października 2012 r. nie była kontynuacją kontroli z dnia 27 września 2012 r. W toku kontroli w dniu 8 października 2012 r. pobrano próbki oleju napędowego, które oddano do badań.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, iż zarzuty Strony dotyczące braku powołania art. 83 ust. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jako podstawy prawnej w upoważnieniu do kontroli z dnia 8 października 2012 r., za niezasługujące na uwzględnienie, bowiem przepis ten w sprawie nie ma zastosowania. Przepisy powołanego art. 83 dotyczą ograniczenia czasu trwania wszystkich kontroli organu kontroli u danego przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym z

zastosowaniem wyłączeń tego ograniczenia i możliwości przedłużenia czasu kontroli, bądź nie wliczenia czasu powtórnej kontroli do czasu, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu. Ten ostatni przypadek wymieniony został w ust. 4 i na niego powołuje się Strona. Jednakże Strona przepisu tego nie wiąże z ograniczeniem czasu kontroli, gdyż takiego przekroczenia w sprawie nie wykazuje, lecz podnosi, że powtórna kontrola (z dnia 8 października 2012 r.) była nieuprawniona (brak przesłanki rażącego naruszenia prawa, przepis art. 83 ust. 4 nie został powołany w podstawie prawnej upoważnienia do przeprowadzenia kontroli).

Pomijając kwestię, że omawiane przepisy art. 83 nie ograniczają liczby kontroli przeprowadzonych przez dany organ kontroli do jednej kontroli (mówią o jego „wszystkich” kontrolach w danym roku kalendarzowym), Strona nie wiąże przeprowadzonych kontroli z obowiązującym Systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wprowadzonym ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem tego Systemu jest przeciwdziałanie, transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych przepisami. Do zadań Systemu, którym zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów („Zarządzający”), należy kontrolowanie jakości paliw (art. 11 ust. 1 i 2 i art. 12 powołanej ustawy). W ramach Systemu Zarządzający m. in. wyznacza stacje paliw do kontroli oraz ustala programy kontroli jakości paliw (art. 12 ust. 2 pkt 11 tejże ustawy), w którym wskazuje się także na czynności kontrolne zmierzające do ustalenia jakości paliwa, w tym poprzez kolejne kontrole u tego samego przedsiębiorcy. Stwierdzenie w toku badań laboratoryjnych, iż próbka paliwa nie spełnia wymagań jakościowych, a więc został naruszony ustalony dla tego paliwa co najmniej jeden parametr, wymaga aby z wynikami tych badań był niezwłocznie zapoznany kontrolowany. Dlatego też inspektorzy podejmują dalsze czynności kontrolne, w toku których zabezpieczają dowody w razie dokonania nowych dostaw paliwa na kontrolowanej stacji paliw (tzw. „dolewki”) następuje więc pobranie próbki z nowej partii paliwa. Ustalenie, czy paliwo spełnia wymagania jakościowe wymaga przeprowadzenia u przedsiębiorcy zwykle dwóch kontroli, które co do zasady trwają krótko (np. kontrola z dnia 27 września 2012 r. dot. pobrania próbek trwała od godziny 14.30 do godziny 16.00). Dla sprawy nie jest istotne, czy kontrolę z dnia 8 października 2012 r., którą kwestionuje Strona, nazwiemy powtórna (odrębną), czy jedną kontrolą (łącznie z kontrolą z dnia 27 września 2012 r.) zmierzającą do ustalenia jakości paliwa, sprzedawanego przez danego przedsiębiorcę. Formalnie druga kontrola jest merytorycznie ściśle związana z kontrolą pierwszą, inicjującą kontrolę u Przedsiębiorcy. W sprawie wykazano, że paliwo objęte kontrolą nie spełniało wymagań jakościowych. Niespełnianie przez paliwo wymagań choćby w odniesieniu do jednego parametru oznacza, że paliwo jest niewłaściwej jakości. Sprzedający paliwo o niewłaściwej jakości zawsze w sposób rażący narusza prawo. Narusza bowiem zakaz określony w art. 7 omawianej ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, której celem jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1).

Należy podkreślić, że przesłanką poniesienia kosztów badań nie jest rażące naruszenie prawa, lecz wykazanie przez badania, iż paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie (art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw). Strona w odwołaniu nie podważa wyników badań laboratoryjnych.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, iż zarzuty Strony dotyczące braku powołania art. 83 ust. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jako podstawy prawnej w upoważnieniu do kontroli z dnia 8 października 2012 r., za bezzasadne.

Należy również podkreślić, iż Strona ani w toku kontroli przeprowadzonej w dniu 8 października 2012 r., ani w postępowaniu pokontrolnym nie wniosła uwag do protokołu kontrolnego jak również nie złożyła zażalenia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

PREZES
Urzędu Ochrony Konkurencji
I Konsumentów
Małgorzata Krasnodębska - Tomkiel

Otrzymuje:

Piotr Sz., Dyrektor w Biurze Zarządzania Ryzykiem, Polski Koncern Naftowy ORLEN S. A., ul. Bielańska 12, 00-085 Warszawa.